

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové a ve věci

žalobce: **Ing. J. K.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Jakubem Hlaváčkem
se sídlem Moskevská 640/55, Liberec

proti
žalované: **Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve
výstavbě**
se sídlem Sokolská 1498/15, Praha 2
zastoupená advokátem Mgr. Martinem Sadílkem
se sídlem Václavské náměstí 802/56, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí představenstva žalované ze dne 23. 2. 2023, č. j. R2301-08,

takto:

- I. Rozhodnutí představenstva České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě ze dne 23. 2. 2023, č. j. R2301-08, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení 9 800 Kč, a to do rukou zástupce žalobce advokáta JUDr. Jakuba Hlaváčka.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo podle § 22 odst. 2 zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (dále jen „autorizační zákon“), potvrzeno rozhodnutí disciplinárního senátu stavovského soudu žalované (dále jen „stavovský soud“) ze dne 16. 11. 2022, č. j. StS 490/2022.
2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným, že jako autorizovaný inženýr pro obor pozemní stavby a autorizovaný inženýr pro obor statika a dynamika staveb dne 3. 6. 2021 zpracoval a autorizoval „Statické posouzení návrhu opěrné zdi u p. č. 70/2 v k. ú. Chuchelna náležející k projektu Bezpečný chodník Chuchelna – Semily“ (dále jen „statické posouzení“), přičemž se nejednalo pouze o posouzení zdi, ale současně i o geotechnické posouzení přilehlého nestabilního svahu. Žalobce nerefletoval neopominutelné zásady navrhování geotechnických konstrukcí dle Eurokódu EN 1997 a statické posouzení zpracoval bez inženýrsko-geologického hydrogeologického či geologického průzkumu, tedy bez posouzení složitosti poměrů na staveništi a vyhodnocení nezbytných hodnot geotechnických parametrů zastižených zemin bez jakéhokoli ověření výpočtem. Nerefletoval, že již v době výstavby domu na sousedním pozemku č. 70/2 hrozila celková ztráta stability svahu.
3. Současně byl žalobce shledán vinným, že se navzdory řádnému pozvání nedostavil na nařízené ústní jednání v rámci disciplinárního šetření a kontroly deníku autorizované osoby (dále jen „deník“) dne 3. 12. 2021, přičemž svou neúčast řádně neomluvil ani v následujícím termínu dne 28. 3. 2022.
4. Tímto jednáním žalobce porušil § 2 odst. 1 až 3, § 3 odst. 1, § 4 odst. 1, odst. 2 písm. a) a b), § 6 odst. 4 profesního a etického řádu žalované (dále jen „profesní řád“), čímž porušil § 12 odst. 3 autorizačního zákona. Za výše uvedené skutky bylo žalobci uloženo disciplinární opatření pozastavení autorizace na dobu 1 roku podle § 20 odst. 1 písm. c) autorizačního zákona.

II. Obsah žaloby

5. Žalobce namítal, že žalovaná i stavovský soud vycházely z odborného posouzení Ing. J. Ď., jehož závěry o kvalitě statického posouzení doslovně převzaly. Nijak se však nezabývaly povahou a účelem statického posouzení (nemělo být použito v územním nebo stavebním řízení) a zadáním města Semily, povinnými náležitostmi posouzení v návaznosti na účel statického posouzení a otázkou, zda je žalobce jako autorizovaný inženýr oprávněn k vydávání prostých odborných stanovisek, a pokud ano, zda je i v takovém případě povinen dodržovat konkrétní náležitosti. Není zřejmé, s jakou právní normou nebo ustanovením vnitřních předpisů bylo statické posouzení v rozporu, čímž jsou správní rozhodnutí zatížena vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

6. Žalobci bylo dále vytýkáno, že se nedostavil na nařízené ústní jednání v rámci disciplinárního šetření a kontroly deníku. Žalobce přitom měl v úmyslu poskytnout nezbytnou součinnost ve své kanceláři v Liberci, avšak to mu nebylo umožněno.
7. Žalobce namítal též nepřiměřenost disciplinárního opatření. Poukázal na skutečnost, že došlo k citelnému zásahu do ústavně zaručeného práva volně podnikat ve smyslu čl. 26 odst. 1 Listiny. Uložené disciplinární opatření je pro žalobce naprosto likvidační a zcela nepřiměřené individuálním okolnostem případu.
8. Žalovaná ani stavovský soud se rovněž nezabývaly vyjádřeními žalobce uvedenými v rámci disciplinárního šetření, a navíc neuvedly, z jakého důvodu k nim nepřihlédly, čímž porušily žalobcovo právo na spravedlivý proces.

III. Vyjádření žalované k podané žalobě

9. Žalovaná nejprve shrnula průběh disciplinárního řízení. Poté konstatovala, že smyslem řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je ochrana proti rozhodnutím nezákonným, nikoli proti rozhodnutím dle žalobce nesprávným. Pokud žalobce vymezil rozsah žalobních bodů tak, že brojí proti správnosti prvostupňového i napadeného rozhodnutí, nelze s ohledem na dispoziční zásadu podrobovat rozhodnutí přezkumu v žalobcem tvrzeném rozsahu.
10. Žalovaná odkázala na § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), který upravuje podmínky žalobní legitimace, kdy toto právo náleží pouze tomu, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení. Dle názoru žalované žalobce žádné takové krácení svých práv netvrdil, toliko polemizoval s odůvodněním napadeného rozhodnutí.
11. K tvrzené nepřiměřenosti disciplinárního opatření žalovaná uvedla, že se při jeho ukládání zabývala přiměřeností, kterou zasadila do širšího kontextu, než uvedl žalobce. Bylo zohledněno i to, že žalobce byl již jednou za obdobný delikt uznán vinným rozhodnutím stavovského soudu ze dne 2. 2. 2017, sp. zn. StS 380/2016.
12. K tvrzené nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaná uvedla, že se zabývala rozhodnými skutečnostmi a své úvahy řádně odůvodnila. Vypracoval-li žalobce statické posouzení, které nereflektovalo skutečnost, že v posudkové oblasti bylo již dříve zjištěno riziko pohybů základové půdy, a nebyl-li pro účely statistického posouzení proveden inženýrsko-geologický a hydrogeologický průzkum, nemohl žalobce odpovědně posoudit rozhodné skutečnosti pro vypracování a autorizaci statického posouzení. Odborné posouzení Ing. Ď. označilo statické posouzení spíše za písemné doporučení a neodborný způsob návrhu „jak zadržet hmotu svahu před sesutím“. Žalovaná následně uvedla výčet povinností, kterým žalobce při vypracování statického posouzení nedostál.
13. Po dobu disciplinárního řízení žalobce neposkytoval orgánům komory součinnost, k čemuž byl povinen. Argumentaci, že žalobce chtěl poskytnout součinnost ve své kanceláři, žalovaná odmítla s odkazem na § 6 odst. 5 písm. c) a e) profesního řádu.
14. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu odmítl pro nedostatek aktivní legitimace žalobce ve smyslu § 65 s. ř. s., popřípadě aby ji pro nedůvodnost zamítl.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

15. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

16. Soud v dané věci rozhodl bez jednání, neboť napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

17. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:

- Podle § 12 odst. 3 autorizačního zákona je při výkonu své činnosti autorizovaná osoba povinna dbát platných obecně závazných právních předpisů, jakož i předpisů vydaných příslušnou komorou.
- Podle § 2 odst. 1 profesního řádu odpovídá člen komory za odbornou úroveň výkonu vybraných činností a dalších odborných činností, pro které mu byla udělena autorizace nebo registrace.
- Podle § 2 odst. 2 profesního řádu člen komory při výkonu vybraných a dalších odborných činností odpovídá za ochranu veřejného zájmu, respektuje přírodní a kulturní hodnoty a usiluje o vytváření kvalitních stavebních děl.
- Podle § 2 odst. 3 profesního řádu je člen komory při výkonu vybraných a dalších odborných činností povinen dodržovat a dbát na dodržování obecně závazných právních předpisů, zejména zákona, řádů a vnitřních předpisů vydaných komorou.
- Podle § 3 odst. 1 profesního řádu je člen komory povinen chránit zájmy svého klienta, vykonávat práce na zakázce s vysokým profesionálním úsilím a na odpovídající úrovni s cílem zajistit vysokou kvalitu díla.
- Podle § 4 odst. 1 profesního řádu člen komory s veškerou odpovědností přispívá k šíření dobrého jména profesí ve výstavbě.
- Podle § 4 odst. 2 písm. a) profesního řádu je člen komory při výkonu svého povolání povinen dbát na dodržování společenských, profesních a etických pravidel.
- Podle § 4 odst. 2 písm. b) profesního řádu je člen komory při výkonu svého povolání povinen se vyvarovat jednání, které by ohrozilo nebo znevážilo ve společnosti profese ve výstavbě.
- Podle § 6 odst. 4 profesního řádu je člen komory povinen v celém rozsahu plnit veškeré povinnosti tak, jak mu je ukládá Zákon, a rovněž tak plně respektovat veškerá ustanovení řádů a vnitřních předpisů Komory, jakož i obecně závazných právních předpisů.

18. O podané žalobě uvážil soud následovně:

19. Předně se soud zabýval tvrzením žalované, že žalobce nesplňuje podmínky podle § 65 s. ř. s. a nemá aktivní legitimaci k podání žaloby proti napadenému rozhodnutí. Oproti tvrzení žalované soud poukazuje mimo jiné na stranu 7 žaloby, ve které žalobce výslovně uvádí, že prvostupňovým a napadeným rozhodnutím bylo zasaženo do jeho ústavně zaručeného práva volně podnikat podle čl. 26 odst. 1 Listiny. Z obsahu autorizačního zákona vyplývá, že některé činnosti mohou vykonávat výlučně autorizované osoby. Tím, že v rámci disciplinárního řízení byla žalobci autorizace pozastavena na dobu jednoho roku, zcela jistě mohlo dojít ke zkrácení žalobcových práv. Žalobce tak má aktivní legitimaci k podání žaloby proti napadenému rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

20. Soud konstatuje, že v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí stavovský soud uvedl popis dvou skutků, ze kterých byl žalobce shledán vinným, shrnutí průběhu řízení, výčet důkazů, obsah odborného posouzení Ing. Ď. a konečně výčet ustanovení profesního řádu a autorizačního zákona, se kterými mělo být žalobcovo jednání v rozporu.
21. Pokud jde o statické posouzení, soud má za to, že stavovským soudem odkazovaná ustanovení jsou značně obecná a povinnosti jimi ukládané jsou velmi široce vyložitelné, např. „*usiluje o vytváření kvalitních stavebních děl*“, „*vykonávat práce na zakázce s vysokým profesionálním úsilím a na odpovídající úrovni s cílem zajistit vysokou kvalitu díla*“ nebo „*se vyvarovat jednání, které by ohrozilo nebo znevážilo ve společnosti profese ve výstavbě*“. Stavovský soud nijak neobjasnil podstatu povinností, které jsou uloženy profesním řádem členům komory, a neprovedl ani výklad neurčitých právních pojmů, které se v uvedených ustanoveních profesního řádu nachází. Soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 2. 2015, č. j. 3 As 127/2014-54, podle kterého „*Úkolem soudu není nahradit správní orgán v jeho odborné dozorové kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním, ale naopak posoudit, zda se správní orgán v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal se zjištěným skutkovým stavem, resp. zda řádně a úplně zjistil skutkový stav, a zda tam, kde se jeho rozhodnutí opíralo o správní uvážení, nedošlo k vybočení z mezí a hledisek stanovených zákonem*“. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2011, č. j. 4 As 12/2011-100, pak vyplývá, že použije-li správní orgán neurčitý právní pojem, aniž by náležitě objasnil jeho obsah a význam, je takové rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Stavovský soud tedy neprovedl náležitou subsumpci vytýkaného jednání pod určitou skutkovou podstatu deliktu, v zásadě jen popsal jednání žalobce a uvedl prostý výčet porušených ustanovení (ta dokonce v rozhodnutí ani necituje). Samotné závěry o nedostatecích statického posouzení pro řádnou subsumpci nepostačují.
22. Tuto vadu nezhojila ani žalovaná v napadeném rozhodnutí, neboť bez dalšího potvrdila prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění napadeného rozhodnutí pouze uvedla shrnutí prvostupňového rozhodnutí s odkazem na totožná ustanovení profesního řádu a autorizačního zákona, která měl žalobce svým jednáním porušit. Vadu nepřezkoumatelnosti tak nelze zhojit pomocí výkladu obou rozhodnutí jako celku ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2006, sp. zn. 1 Afs 38/2006.
23. Za této situace nemůže soud přezkoumat obsah napadeného a prvostupňového rozhodnutí, neboť z nich není zřejmé, jakým způsobem stavovský soud a žalovaná vykládají neurčité právní pojmy uvedené v ustanoveních, která měla být žalobcovým jednáním porušena. Současně zde chybí subsumpce vytýkaného jednání pod určitou skutkovou podstatu deliktu. Vada nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů je přitom vadou, k níž soud přihlíží z úřední povinnosti, brání-li přezkoumání rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, čj. 7 Azs 79/2009-84, Sb. NSS 2288/2011). V projednávané věci jde o správní trestání, tedy o trestní právo v širším smyslu, kdy je třeba trvat na vysoké úrovni odůvodnění správního rozhodnutí, pokud jde o naplnění skutkové podstaty deliktu. Nedostatečnost odůvodnění přitom soudu brání právě v přezkumu této podstatné otázky.
24. Co se týče nedostavení se žalobce na nařízené ústní jednání v rámci disciplinárního šetření a kontrolu deníku, tato jednání by zřejmě byla podřaditelná pod § 6 odst. 5 písm. c) a e), leč ani jedno z těchto ustanovení není uvedeno ve správních rozhodnutích, a to ani ve výroku, ani v odůvodnění. Objevují se až ve vyjádření k žalobě, k čemuž soud odkazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71, a ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

13. 10. 2004, č. j. 3 As 51/2003-58, dle nichž nelze vadu nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí zhojit ve vyjádření k žalobě, případně v kasační stížnosti. I pro tyto skutky tedy platí výše uvedené, tedy nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů.

25. *Obiter dictum* soud uvádí, že případné porušení povinnosti podle § 6 odst. 5 písm. c) a e) profesního řádu je svou podstatou pořádkovým deliktem, za nějž je sice možné uložit disciplinární opatření ve smyslu § 21 autorizačního zákona, ale svou povahou se jedná o pořádkovou pokutu, jejímž hlavním účelem je vynutit splnění povinnosti, konkrétně donutit disciplinárně obviněného, aby se dostavil na nařízení jednání a aby předložil ke kontrole deník. Tento účel nelze naplnit tím, že bude žalobci uložena pořádková pokuta až v rámci meritorního rozhodnutí, kdy se vymáhání splnění těchto povinností stává bezpředmětným. Pokud stavovský soud chtěl po žalobci vymáhat splnění uvedených povinností, měl o tomto deliktu rozhodnout samostatným rozhodnutím ještě v situaci, kdy mohl žalobce svou povinnost splnit.
26. Z důvodu výše uvedených vad nepřezkoumatelnosti správních rozhodnutí je soud nepřezkoumával meritorně, tj. nezabýval se žalobními body a neprováděl důkazy. Pokud se jedná o druh a výši uloženého disciplinárního opatření, zrušením výroku o vině se automaticky ruší i výrok o trestu, což vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 7. 2008, č. j. 7 As 4/2008-85. Proto se soud nezabýval ani výrokem o trestu.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

27. Soud shledal žalobu důvodnou, neboť napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, pročez podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí a současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaná podle § 78 odst. 5 vázána právním názorem soudu. Setrvá-li tedy na svém rozhodnutí, bude povinna odstranit shora vytýkané nedostatky odůvodnění, tj. vyložit neurčité právní pojmy a podřadit vytýkané jednání žalobce pod určitou normu. Soud dodává, že nepřistoupil ke zrušení prvostupňového rozhodnutí, jak navrhoval žalobce, neboť to nepovažuje za nezbytné – nápravu může zjednat i odvolací orgán.
28. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalobce a soud proto uložil žalované povinnost zaplatit žalobci ve stanovené lhůtě náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1, § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve výši 3 100 Kč a paušální náhrada hotových výdajů stanovená dle § 13 odst. 4 téže vyhlášky ve výši 300 Kč za každý ze dvou úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání nebo návrh ve věci samé – žaloba). Celková výše nákladů tak činí 9 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 12. prosince 2023

Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.